Astronomie Planetele şi corpurile mici din sistemul solar

Cristina Blaga

11 ianuarie 2022

Obiectivele seminarului

- Planetele clasice şi pitice
- Sateliţii planetelor din sistemul solar
- Asteroizi, comete şi corpuri meteorice

Alegeţi varianta corectă pentru următoarea afirmaţie

- Clasificarea planetelor în terestre şi gazoase se face pe baza
 - (a) perioadei sinodice,
 - (b) densităţii medii,
 - (c) perioadei de revoluţie în jurul Soarelui sau
 - (d) a diametrului planetei.

Răspuns: (b) densității medii.

Alegeţi varianta corectă pentru următoarea afirmaţie

- 2. Principala mărime care ne oferă informaţii despre densitatea medie a unei planete este
 - (a) vârsta,
 - (b) viteza de rotaţie în jurul propriei axe,
 - (c) compoziţia internă sau
 - (d) viteza de revoluţie în jurul Soarelui.

Răspuns: (c) compoziția internă.

Alegeţi varianta corectă pentru următoarea afirmaţie

- 3. Existenţa atmosferei unei planete este determinată de doi factori principali: temperatura şi
 - (a) perioada de rotaţie proprie,
 - (b) rugozitatea suprafeţei sale,
 - (c) viteza de evadare de la suprafaţa planetei sau
 - (d) viteza orbitală.

Răspuns: (c) viteza de evadare de la suprafaţa planetei.

Alegeţi varianta corectă pentru următoarea afirmaţie

- 4. Un asteroid este
 - (a) o stea mică;
 - (b) o planetă mică;
 - (c) o planetă pitică sau
 - (d) un satelit mic al unei planete.

Răspuns: (b) o planetă mică.

Alegeţi varianta corectă pentru următoarea afirmaţie

- Dacă presupunem că semiaxa mare a orbitei asteroizilor din brâul principal de asteroizi este egală cu 2,7 u.a., atunci perioada lor siderală este aproximativ
 - (a) 4,4;
 - (b) 20;
 - (c) 2,7 sau
 - (d) 7,3 ani siderali.

Răspuns: (a) 4,4 ani siderali. Din legea a treia a lui Kepler $T = a^{3/2} = 4,4$ ani siderali.

- 10. a. Calculaţi temperatura la suprafaţa planetei Jupiter în ipoteza că planeta se află în echilibru termodinamic, în rotaţie rapidă. Albedoul planetei este egal cu 0,51. Pentru a calcula energia incidentă, consideraţi Soarele a fi un corp negru de temperatură T = 5800 K şi folosiţi legea lui Stefan-Boltzmann.
 - Folosind temperatura determinată la punctul precedent şi legea lui Wien, determinaţi lungimea de undă în care intensitatea radiaţiei emise atinge maximul.
 - c. Din măsurători s-a dedus că intensitatea maximă a radiaţiei emise de Jupiter se atinge la $\lambda=19\mu m$. Care este de fapt temperatura la suprafaţa planetei Jupiter? Cum explicaţi rezultatul găsit?

Soluţie

10. a. Temperatura la suprafaţa unei planete, în echilibru termodinamic, în rotaţie rapidă, de albedou *A* este dată de formula¹

$$T_p = T_{\odot} \left(\frac{1-A}{4}\right)^{1/4} \left(\frac{R_{\odot}}{a}\right)^{1/2}.$$

Obţinem că temperatura la suprafaţa lui Jupiter este $T_{J1} \approx 103$ K.

¹Demonstarţia formulei o găseşti în notitele de curs_11, relaţia=(2), folia 16.

Continuarea soluției

- **10. b.** Cu ajutorul legii lui Wien $\lambda_{max}/(1\text{cm}) = 0,29\text{K}/T$ calculăm lungimea de undă la care se atinge intensitatea maximă a radiaţiei unui corp negru cu temperatura T_{J1} : $\lambda_{max} = 28,25\mu m$.
- **10. c.** Folosind legea lui Wien, temperatura la suprafaţa lui Jupiter dedusă din observaţii este $T_{J2}=152,63$ K. Ea este mai mare decât cea obţinută la punctul a. Temperatura T_{J1} reprezintă temperatura la suprafaţa planetei datorată radiaţiei primite de planetă de la Soare, reemisă în exterior. Radiaţia corespunzătoare lui T_{J2} este energia totală emisă de Jupiter în exteriorul ei. Energia suplimentară este produsă în interiorul planetei. În cazul planetei Jupiter, energia suplimentară provine din contracția gravitațională a planetei.

Rezolvaţi următoarele probleme folosind distanţa Roche

- a. Cometa Kohoutek 1973f s-a apropiat la 0,15 u.a. de Soare. Calculaţi densitatea minimă pe care a avut-o cometa, ştiind că nu s-a fărămiţat la trecerea prin periheliul orbitei sale.
 - b. Presupunând că densitatea medie a planetei a fost de 1 g/cm³, cât de tare s-ar fi putut apropia de Soare această cometă fără a se fărâmiţa?
 Masa Soarelui este M_☉ = 2 × 10³0 kg, raza Soarelui

Soluţie

11. a. Distanţa minimă la care se poate apropia un corp de densitate ρ de un alt corp fără a fi fragmentatat este distanţa Roche

$$d_R = 2,52 R \sqrt[3]{\frac{\bar{\rho}}{\rho}} = \sqrt[3]{\frac{12M}{\pi \rho}}$$

unde M şi R sunt masa şi raza celui de-al doilea corp, iar $\bar{\rho}$ este densitatea medie a lui. Pentru că a trecut pe lângă Soare fără a se fragmenta, cometa a avut densitatea mai mare decât următoarea densitate

$$ho_{min} = rac{12M_{\odot}}{\pi d_{B}^{3}} = 0,676kg/m^{3}\,,$$

unde $d_{R} = 0, 15$ u.a.

Continuarea soluţiei

11.b Pentru a afla distanța la care s-ar fi putut apropia de Soare cometa fără a fi fărămiţată înlocuim în

$$d_R=2,52\,R\,\sqrt[3]{rac{ar{
ho}}{
ho}}$$

 $\bar{\rho}$ cu densitatea medie a Soarelui, iar ρ cu densitatea medie a cometei (transformată în kg/m³). Obţinem astfel

$$d_R = 2,52 R_{\odot} \sqrt[3]{\frac{3M_{\odot}}{4\pi R_{\odot}^3 \rho}} = 2,83 R_{\odot} = 0,013 \text{u.a.}.$$

12. Cometa Ikeya-Seki a trecut la periheliul orbitei sale în 1965. Când cometa s-a aflat la distanţă minimă de Soare, coada ei s-a văzut sub un unghi de 20 de grade. Presupunând că atunci cometa s-a aflat la o unitatea astronomică de Pământ şi coada ei s-a văzut într-un plan perpendicular pe direcţia de vizare, calculaţi lungimea cozii cometei exprimată în kilometri şi în unităţi astronomice. O unitate astronomică este egală cu 149,6 milioane de kilometri.

Soluţie

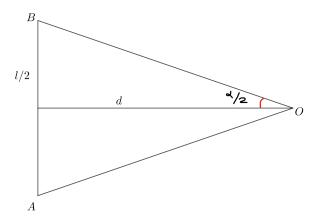

Figura: Triunghiul determinat de coada cometei (notată AB) și ochiul observatorului O, d distanța la cometă, I este lungimea cozii și α unghiul sub care se vede coada.

Din triunghiul determinat de coada cometei şi ochiul observatorului O, unghiul sub care se vede coada cometei într-o direcţie perpendiculară pe ea este

$$tg\frac{\alpha}{2} = \frac{I/2}{d},$$

unde $\alpha = m(\widehat{AOB})$ este unghiul sub care se vede coada cometei, d distanţa până la cometă, înălţimea $\triangle AOB$ şi I = AB lungimea cozii.

În cazul cometei Ikeya-Seki, lungimea cozii este $I=2\,\mathrm{u.a.tg}\,(10^\circ)=0,35\,\mathrm{u.a.}=5,28\cdot10^7\,\mathrm{km.}$ Observăm că lungimea cozii este comparabilă cu semiaxa mare a orbitei lui Mercur, care este egală cu 0,38 u.a..